

Ronald Bernard: O obchodování s orgány dětí (část 3/5)

otevrisvoumysl.cz/ronald-bernard-o-obchodovani-s-organy-deti-cast-3-5/

Ve zkratce...

V tomto rozhovoru Ronald odpovídá na mnoho otázek, které dostal poté, co se první dva díly rozhovorů staly virálními s miliony zhlédnutí. Na další zodpovězené otázky se můžete těšit ve čtvrté části. Dále mluví o svědectvích z první ruky, která dostal o odebírání dětských orgánů, o tom, jak mnoho lidí stále vězí v matrixu, a mimo jiné poví něco více o sobě a své minulosti.

► Nefungují Vám videa níže? Klikněte [zde](#).

↓ **Video s českým dabingem** ↓

↓ **Video v originále s českými titulky** ↓

Jestli jsou pro Vás překlady hodnotné, zvažte příspěvím na jejich tvorbu níže kartou (ocením měsíční podporu) **nebo ZDE na bankovní účet. Děkuji!** (ps: Po kliknutí na tlačítko „Přispět“ budete přesměrování na platební bránu)

Darovaná částka

Frekvence daru

Sledujte také na: [NášTub](#) / [Odysee](#) / [Rumble](#) / [Substack](#)

Originál videa publikován ZDE: video je původně z roku 2018

Předchozí části:

| [R. Bernard: Zasvěcenec, který pracoval s finančními toky těch nejmocnějších \(část 1/5\).](#)

| [Ronald Bernard: Pyramida finanční moci \(část 2/5\).](#)

Přepis třetí části:

IS: Po první části našeho rozhovoru se toho stalo poměrně hodně, stal se virálním, celosvětovým. Mezitím jsme se dočkali španělských titulků, finských, francouzských a Itálie video zveřejnila, je to opravdu neuvěřitelné. Co se s vámi dělo potom?

RB: Ano... Nikdy v životě jsem nic takového nezažil, ani mě nenapadlo, že by se to mohlo stát. Když jsme dělali rozhovor, dělal jsem vlastně něco úplně jiného a možná je dobré to zmínit. Zažil jsem velmi těžký a intenzivní život, až do dnešního dne, který se rozdělil na první život a druhý život, skutečnou smrt... Vlastně jsem se sám pro sebe rozhodl, že poslední dva a půl roku budu něco dělat s traumaty, která jsem utrpěl, a je jich docela dost, protože jsem se zasekl.

IS: Zase...?

RB: Uvázl jsem sám v sobě, ano. Takže jsem měl to štěstí, že jsem přijal odborníka, který se zpracováním traumatu dokázal zabývat, a odtud jsem dělal malé krůčky, které mě nakonec dovedly k tomu, že jsem se podělil s publikem, tak jako jsme to udělali v našich rozhovorech.

IS: Odvážné.

RB: To je hodně zpracování, ale také to má hodně společného s mým novým životem, který běží už nějakých 22 let. Začal jsem žít pozitivně, stal jsem se sociálním podnikatelem a jsem velmi oddaný životu. A viděl jsem, zejména z Nizozemska. Nizozemsko, jak byste možná řekli, je docela provinční země. A kde se často kultura rozšiřuje z nevědomosti, ale zejména ze strachu. A už jsem to viděl na první pohled, protože projevy, na kterých pracuji ve svém životě, se stávají tak velkými, celosvětovými, nesenými lidstvem, že jsem to už cítil.

Pokud se neočistím jak uvnitř, tak i vně sebe... bohužel znám Holanďany a jejich mentalitu až příliš dobře. Když se něco zkrášlí a stane se úspěšným, je třeba to rozbít. Taková je zřejmě v Nizozemsku tradice. V Nizozemsku se chválí jen málo věcí. Ano, když náš fotbalový tým vyhraje mistrovství světa, tak jsme všichni šťastní a je to pozitivní. Ale když jde o zásadní věci, které jsou pro nás dobré, lidé vás často zlomí. A já jsem si říkal, že když se vnitřně očistím a budu stále silnější díky zpracování traumatu, stejně jako projevy mimo mě, přijde chvíle, kdy Nizozemci projeví svou hnusnou tendenci, „my to zničíme“.

Pak je lepší si úplně vyčistit vlastní štít, vyjasnit si všechno, odkud pocházíte, pak už s tím nemohou nic dělat. Protože koneckonců nejde o mě, ale o projev, protože jakmile se projev uskuteční, začnu něco jiného. Takže takhle jsem začal, zbavit se toho zevnitř, to mi přineslo velkou úlevu. Nesmírně mě to osvobodilo, byl to vlastně takový porod. Také jsem zjistil, že je to velmi intenzivní. Musím říct, že jsem viděl po celém světě, co se stalo. Mezitím jsem se dozvěděl, že rozhovor sledovalo přes 18 milionů lidí. Navíc o druhé části si nejsem jistý, ale z první části, která byla zveřejněna dříve, více než 18 milionů. Druhá část, kdo ví, o něco víc, ale možná stejně.

Nebylo to jen o mně, ale také o současné mocenské struktuře tady na Zemi, o finančním systému, protože lidé o tom potřebují vědět. Ale nečekal jsem, že se to stane, ani jsem v to nedoufal, bylo to spíš něco pro mě a pro to, co vytvářím, protože se zabývám spoustou lidí kolem sebe. Kolem mě se v nějaké manifestaci shromáždilo pět tisíc lidí v pěti různých zemích, nesu za to velkou odpovědnost, protože jsem kdysi založil iniciativu,

založil manifestaci. Možná se do toho později můžeme pustit a o co jde, ale myslel jsem si, že se nestane, aby to – kvůli temnému období v mé minulosti – rozbili. Protože důvěru je v Nizozemsku těžké získat, ale snadné ztratit. Vše je založeno na strachu, ale dobře, lidé ani nevědí, o čem mluví.

IS: Odkud se to bere? Mluvíte o tom, že je to něco lidského, nebo jde o vědomé řízení vyšší mocenské struktury, že se dobré věci zničí?

RB: Myslím, že to bylo v první části, a jinak to bylo ve druhé části, ale zmínil jsem se – a zdá se, že je to téměř reklama – o Sionských protokolech. Protokoly sionských mudrců. A stále věřím, že pokud si je lidé přečtou, lépe pochopí, v čem jsou. Přesto jsem dostal komentáře od lidí, kteří je četli a byli ohromeni. Opravdu „páni“, opravdu žijeme v době, co se tam píše, přitom je to už starý dokument. Takže stále více lidí začíná chápat, odkud se berou všechny reakce, i od nás, protože mluvíme o „matrixu“. Jednou o tom natočili film, dokonce z toho vznikla trilogie, tři díly.

Pak si říkám „páni, to je jenom film“, ale jasně ukazuje, v čem většina lidí žije, v jakém snu, který není skutečný, a co když jste součástí toho snu... a pak přijdu s takovým příběhem, opravdu se to stalo. Musím říct, pokud vím, tak více než 95/96 %, což je hrubý odhad, je veskrze pozitivních. Jsou neuvěřitelně pozitivní. Víte, že i za vás se lidé modlí, a to po celém světě, že vznikají týmy, které vás podporují, abyste mohli pokračovat ve své práci?

IS: Ano, to je krásné.

RB: Je neuvěřitelné, co se stalo. Na druhou stranu jsme také viděli jed, který k nám přicházel – arzen, biologický pokrm byl reakcí, do které se přidával arzen, aby se rozložil. Většinou je to energetický mechanismus, který někdy působí skrze ně, aniž by o tom věděli, působí na jejich strach, protože když mluvím pravdu, pak se stává reálnou možností, že se svět a realita, ve které žijí, jejich pohodlí, otřese.

IS: Zhroutí se, ano.

RB: A to je děsivé, protože změna je děsivá. Takže už teď se bojíte a dostanete další obavy. Pak je to daleko snadnější, a to se mi mezitím snažili udělat, zlomit mě a snažili se dokázat, že jsem lhář, blouznivec, a zmínit celou škálu toho, co si dokážete představit, za to, že nepřijímají pravdu, protože mluvím pravdu. To je důvod, proč jsem už více než deset let ženatý se ženou, kvůli tomu. Říkám, co říkám, dělám, co dělám, a to je správné. Protože nemám tolik co skrývat. Skrývám něco o svém starém životě, o svém prvním životě. To je čistá ochrana pro mě, ale i pro mnoho dalších, ale za posledních 22 let, kdy jsem se vrátil a stal se skutečně tím, kým jsem, se mě můžete zeptat na cokoli.

IS: Ano, protože to je to nejtěžší, co teď vyprávíte, o těch věcech nemůžete mluvit, z ochrany sebe i ostatních.

RB: Ano.

IS: Velmi dobře tomu rozumím, ale spousta lidí to používá jako argument, aby řekli, že jste blouznivec, že není pravda, co říkáte, a že máte zřejmě jiný záměr. Jak se na to díváte vy a co k tomu můžete říci?

RB: Ano, to chápu velmi dobře. Chci říct, že to, na co se ptají, je... Zním někomu, kdo mi řekl, dejte mi „životopis“. Ano, a já se na to dívám a říkám si – panečku, panečku, jak můžete chtít takovou věc? Za prvé nemám žádný životopis, vždycky jsem byl podnikatel, jak můžu napsat životopis o svém prvním životě? Ta samostatná výdělečná činnost zahrnovala i automobily, textil, řadu dámské módy, dovoz a vývoz, to byly ty nejvyšší vrstvy, opravdu si myslíte, že jsem byl tenkrát svatý?

Dobrý den! Byl jsem jenom vrcholový zločinec, jasný? Jak moc si mám říkat, že jsem byl špatný? Mám si snad říkat, že jsem vrah, což nejsem? Co chtějí, abych řekl? Nemůžu říct nic a je to úplně jednoduché, všechno, co řeknu, tak stáhnou s sebou lidi, kteří jsou ještě naživu. Vlastně jde o to, aby to „skončilo“. A to všechno proto, že potřebuji dokázat, že je to tak, jak to je? Lze se také podívat do celosvětových vyšetřování a svědectví, která již existují, protože nejsem první. Je to mnohem horší, je to nadčasové.

Byl jednou jeden rebel, byl to tesař, dělal tady na zemi zázraky, řekl nám, kdo je, že je synem nejvyššího představeného. Dělal zázraky, a stejně mu nevěřili. „Ne, víte, kdo to byl? Přišel od ďábla, byl to satanista.“ Kolik toho ještě lidé potřebují vědět, aby pochopili, co se tady na zemi děje, kolik? Kolik? A já chápu, o čem mluví. Samozřejmě, že tomu rozumím. Oni nemohou pochopit, o čem mluvím, protože to není součástí jejich života. To není možné. Chci říct, že je to stejné jako s bodem zlomu, na který jste se ptala, což pro mě bylo velmi těžké. Byl jsem pozván. Opravdu si myslíte, že říkají: „Hele, Ronalde, máme večírek, pojd', budeme sekat malé děti“.

IS: Ne, takhle to samozřejmě nefunguje.

RB: Jak můžete takhle uvažovat? Taková cesta je velmi opatrná, zahrnuje dva mé kolegy, kteří vstoupili do vnitřních kruhů, kteří mě pozvali, abych také vstoupil do vnitřního kruhu, protože bych měl získat větší sílu, větší moc. To byl vztah důvěry, který si se mnou dlouhodobě budovali, a mysleli si, že jsem na to připraven. Jak mohli vědět, že to pro mě byl spouštěč. To nebyl záměr. Takže je nesmysl si myslet, že jako v normální sobotní večer, kdy jdou všichni ven, jsem skončil v masakru s dětmi. To jsou jen představy, které si lidé vytvářejí, zatímco pro mě už ta pozvánka, pravda o tom, způsobila šok, který jsem nezvládl. A to mluvíme čistě o vnitřním kruhu, o náboženství, které je zvrácené.

A všichni z toho cítíme šok. Ale pak mám ještě jeden příklad. Také o dětech. Protože jestli to musíme všechno hodit ven... protože lidé zůstávají tam, kde jsou, tak to je ten problém! Dobří lidé. Nejsou to špatní lidé, těch je jen pár, špatní lidé si dělají své, ale jsou to dobří lidé, celosvětově, kteří nic nedělají. Už hodně dlouho, a já se na ně trochu zlobím.

IS: Právem.

RB: Protože když jsem byl v mládí, mezi 15-20 lety, přes rodinu, v první linii, jsem slyšel vyprávění zdravotních sester, které byly vyslány do Indie na misi na rozvojovou pomoc. Ti lidé... Snažím se ovládat... Ti lidé byli po čtyřech nebo pěti letech vyhořelí, úplně traumatizovaní, zdravotní sestry, zpátky v Nizozemsku. Nikdo se to nesměl dozvědět. Ale o co šlo? Zase děti. Pokaždé – děti! Obchod s orgány! My si prostě myslíme, že je normální, když se zachrání dítě, ale odkud se ty orgány berou?

A ty děti jsou ve chvíli, kdy jim orgány odeberou, ještě naživu. Ty sestry už to nezvládaly. Indie. Nejsem si jistý, jestli se to děje i teď. Světe, vstaň! Jděte a zjistěte to! Obchod s orgány! Děti! O tom nikdo nemluví. Nikdo nepodniká žádné kroky. Ti satanisté – ať jdou do prdele! To je jen ubohá malá skupinka. Obchodování s orgány po celém světě. Bůh Mamon. Kolik sraček ze mě ještě potřebujete dostat? Teď slyším příběhy, včetně soudních procesů, v Anglii o znásilňování mladých dívek v masovém měřítku a viníci jsou osvobozeni. Nechráníme své vlastní děti. Co je tohle za zvrácený svět? To je naše budoucnost.

A mohu dosvědčit – začněte s poškozováním malých dětí od útlého věku a váš svět se stane ještě zvrácenějším. Je to povolení ke třetí světové válce a totálnímu zničení lidstva, pokud budeme pokračovat v tom, co děláme nyní, s naší mládeží, s našimi dětmi. A pak se říká, že jsem lhář? Blouznivec? Rozhlédněte se kolem sebe, probudte se! Nepotřebujete mě, nepotřebujete mě. Vůbec ne. Možná jsem tak daleko, konečně ve svém životě, po všech těch terapiích a zpracování, že se postavím za děti. Protože mi na nich záleží. Velmi.

IS: A vy sám jste byl také dítě...

RB: Ano.

IS: Víte, jaké to je.

RB: Ano. Dva roky mě úplně vyčerpávali. Tenkrát jsem měl problém s tátou, pak jsem byl prostřednictvím Úřadu pro ochranu dětí umístěn do chráněného bydlení, aby mě ochránili, pak jsem na dva roky dostal takzvané milující pečovatele... ani jsem nevěděl, co to je, sex. Ani jsem to nevěděl... Dva dlouhé roky. Pak člověk volá po tatínkovi a mamince, zatímco vlastně vychází z pekla, ale raději peklo než tohle. Víím, co se v tomhle zvráceném světě děje, sám jsem to prožil.

Řekněte mi, že jsem lhář, běžte se podívat do zrcadla. Kdo tady lže? Vy! Jste to vy! Nechcete vidět svět takový, jaký je. Slíbil jsem, že dnes budu ovládat své emoce, že to bude pěkně monotónní, jak to má být, ale nejde to. Jsem takový, jaký jsem. A jsem tak oddaný životu, že je to moje poslání. To se stalo mým posláním, mým životním úkolem. Dobré řízení celého života, to je moje poslání. Pro děti.

IS: A vy jste potřeboval ten spouštěč.

RB: Ano.

IS: Proto jste tady.

RB: Se všemi těmi lidmi nemám nic společného. Rozumím jim. Ale požádám vás – podívejte se prosím do svého nitra. Proč to ve vás vyvolává ty silné emoce, když mě vidíte a slyšíte? A co se při tom všem, co vám říkám, děje ve vašem nitru? Čeho se to dotýká? Proč přicházíte v obraně, proč popíráte? Proč to potřebujete ze své mysli, abyste mě spálili? Protože o tom teď mluvíme, malá část to považovala za nutné. Masa ne, ale malá část to považuje za nutné.

Co to je? Co je to ve vás, že to potřebujete udělat? Podívejte se na to, buďte k sobě upřímní. Jaká je vaše agenda? Opravdu chcete, aby lidstvo žilo navždy v dualitě? Nebo chcete, abychom se sjednotili? Protože to je možné. Už na tom pracuji. Je to stále větší a větší. Je to jako virus, který nemohou zničit. Je to virus bezpodmínečné lásky. To je to, co šíříme.

IS: Ve kterém nemusíte dokazovat, kdo jste, ale prostě jen být sám sebou.

RB: Jsem, kdo jsem, a pro zajímavost jsem vám ukázal svůj pas, takže si ho můžete prohlédnout – dokonce můžete zajít na speciální služby, abyste si ověřila, zda není falešný. Ale nazdar! Jsem prostě tady a stojím...

IS: Právě jste řekl, že nemáte žádný životopis, ani z minulosti, jasně jste řekl, proč tomu tak je a jak to je, ale přesto se objevila řada otázek, zejména po prvním rozhovoru. Otázky jsme dostali například – kdy Ronald pracoval na burze, protože to nikde není k nalezení?

RB: Ne, o celém mém prvním životě toho moc nenajdete. Vlastně ani o mém druhém životě. Nejsem typ člověka, který by byl na internetu aktivní stejně jako celé stádo, většina lidí si dává pozor na své soukromí, ale mezitím vidím, že na internetu sdílejí doslova všechno. Úroveň, na které jsem hrál, a odkud pocházím, pokud byste chtěli tyto kruhy prozkoumat, vlastně nic nenajdete. Na internetu neexistujeme. Nakonec jsme pro zábavu, protože jsem se věnoval manifestaci a bylo potřeba, aby to bylo na internetu k nalezení, spolu s partnerkou založili v roce 2008 Rodinu „Blij“.

A vtipné na tom bylo... myšlenka, která za tím stála, byla – když se stanete jednou rodinou, jako malé firmy, podnikatelé, jednotlivci, spojíte se v jednu rodinu, pak můžete pořádat manifestace, jako jsem to dělal já v sociální společnosti navzájem, od sebe, pro sebe a skrze sebe. Pokud se stanete členem rodiny (Blij), to byla naše myšlenka, pak jste dostali možnost přidat adoptivní jméno „Blij“ za své vlastní jméno. Tak jsem se stal členem a se mnou mnoho dalších, protože je můžete najít na internetu. Měli možnost, když chtěli, třeba jako u mě – Ronald Bernard – tak se z toho stal Ronald B. Blij.

Takže proto jsem si vytvořil účet s pseudonymem pro sociální sítě, jako je Facebook a LinkedIn, abych měl účet, abych mohl hostovat důležité manifestace, jako jsou nové organizace, protože bez soukromého účtu to nesmíte dělat. Takže jsem, až na velmi malý a ztracený článek z jiného projektu, nebyl na internetu k nalezení. Moje žena není na internetu téměř k nalezení a v mém okolí je mnoho lidí, kteří nejsou na internetu k

nalezení, protože necítíme potřebu sdílet své soukromí a celý svůj soukromý život na internetu. Je to naše právo. Takže toho o nás moc k nalezení není. Na druhou stranu, to je ta legrační část, když vidíte ty masy na internetu, někdo se přihlásí nebo co, přes Facebook nebo já nevím co... ke svým dětem, dávají tam datum narození, co dělají den co den, jméno dítěte, kdy se narodilo, všechno víte od lidí přes internet. To je na nich.

IS: Ve veřejném vlastnictví.

RB: Cože?

IS: Vlastní nás vláda.

RB: Ano, ale jsme velmi ochotní spolupracovat, že?

IS: Ano.

RB: Chci říct, že všichni mluví o svém soukromí, ale všechno dávají na veřejnost, ale my takoví nejsme a neděláme to. Takže na internetu toho o nás moc nenajdete. Ale zpět k životopisu, protože to je v Nizozemsku docela aktuální téma, alespoň v některých konkrétních kruzích. Rád bych zopakoval, že jsem si s nějakým člověkem dopisoval, uvedl jsem, že životopis nemám, protože jsem celý život podnikal, nikdy jsem se nepotřeboval hlásit.

Druhá věc, kterou jsem naznačil, je, že nikdy nebudu psát životopis o svém prvním životě, to nemá vůbec smysl, protože všechno, co bych měl napsat, jsou indicie o hlubších vrstvách. Protože všechno, co jsem dělal – oficiální firmy-, mělo taky nějaký podklad. V těch hlubších vrstvách se odehrávala spousta věcí, které nemohly obstát na denním světle. Do finančního světa jsem se nedostal jen tak náhodou. Možná jsem to v první části rozhovoru dostatečně nerozvedl, ale místo na burze jste nedostal jen tak automaticky.

Není to tak, že „aha, máme místo na prodej“, to je dost naivní takhle uvažovat. Takže abychom se tomu vyhnuli z toho období – protože mluvíme o období od roku 1982, musím sáhnout do hloubky, 1982 až do konce roku 1994. Takže mluvíme o 12 letech, kdy jsem byl velmi vytížený a aktivní, ve všech svých podobách jako podnikatel, s hlubšími vrstvami, které neobstály na denním světle. Je v tom zahrnuto mnoho zájmů mnoha lidí. Nikdy je nezveřejním. Ostatně ani já nemohu... například lidí, kteří mě mučili. Opravdu si myslíte, že mohu zatelefonovat – to je také nemožné – protože všichni potřebujeme svědky... Opravdu si myslíte, že řeknou „ano, je to tak, udělal jsem mu to a to“? A opravdu si myslíte, že lidé, kteří se mnou obchodovali, aby zničili jiné země, řeknou „ano, samozřejmě, to jsme udělali, to jsme udělali rádi“?

IS: Ne, takhle to nefunguje.

RB: V mých kruzích není nikdo, kdo by měl pocit nebo potřebu, pokud vůbec ještě žije, o tom svědčit. Můžu vám říct ještě něco, když jsem se zhroutil, znovu ožil, ta plačící matka.... Potom jsem byl víc než rok na několika soukromých klinikách, abych se zotavil.

Museli se vypořádat s profesní přísahou, s přísahou mlčenlivosti. Nakonec, když viděli moje vnitřní zranění, prostě všechno, co bylo špatně, začali se zajímat, co se stalo. Pak... ano, stále je to těžká část... Musíte to zažít na vlastní kůži, abyste to věděli. Je to trochu stejné, jako když dnes žijete v Sýrii a polovina vaší rodiny je rozstřílená na kusy, vážně trpíte. Zpracování traumatu trvá dlouho. Ale... není to skutečné, že? Ti lidé jsou parchanti.

Ale dobře, myslím, že to jsou opravdu parchanti. Ale já vím, útěchou je, že vše se jednou vrátí. Vše se vrátí. Protože já nemám výčitky svědomí, já si myslím, že to jsou prostě parchanti, a já to velmi dobře chápu, oni musí vnitřně naslouchat, protože je co léčit. Ale pokud jde o uzdravení, lékaři se mě ptali, co se mi stalo. Pak jsem jim řekl pravdu, stejně jako teď.

Víte, co udělali? Zavolali všechny možné odborníky – psychiatry, psychology. Všichni se mi museli podívat do hlavy, protože „to přece nemůže být pravda“. „Popisujete film,“ blouznivec, že ano. A pak nakonec, protože stanovili spoustu diagnóz, mi to vlastně přišlo humorné. Říkal jsem si, sakra, všichni jsou to chytří a inteligentní vědci, profesori, ti všichni stanovují diagnózy, zatímco já jen mluvím pravdu, ale nikdo mi nevěří. Pak jsem dal svolení několika blízkým, z mého nejužšího okruhu, důvěrným vztahům, dal jsem svolení k rozhovoru s nimi. O několik týdnů později do místnosti vstoupily bílé pláště se svými složkami a omámeně říkaly – „Je nám líto, Ronalde... nemůžeme vám pomoci... vaše trauma je příliš vážné... nemůžeme vám pomoci“. Konečně mi někdo uvěřil. Lidé neznají svět, odkud pocházím. Většina z nich to neví.

IS: Ne, je jich relativně málo.

RB: Ano. V poměru k matrixu, ve kterém všichni žijí. Je to trochu jako v tom filmu, tam také nebylo tolik těch, kteří žili venku. Ale žili ve skutečnosti.

IS: Čaroděj ze země Oz a jeho malí přátelé, za oponou.

RB: Ano, omlouvám se, nemohu odhalit všechno. Neberu v úvahu jen sebe. Děti jsou pro mě velmi důležité, protože jsem také dostával komentáře typu – „ano, měl jste se obrátit na vládu“. Měli byste vědět, jak jsem si s vládou toho hodně prošel. Vláda nám vůbec neslouží. A co jsem měl říct? Že mě pozvali? Kvůli čemu? Kde jsou důkazy? Kdo by mi hned věřil, když ostatní mi nevěří?

IS: Teď už nejsou žádné komentáře, všude to skončilo, i u úřadů.

RB: Je to dost vážné, protože ty věci, o kterých mluvím, se staly už dávno, ale když vidím, co se děje – no, nechci říkat na denní bázi – ale stále je velmi často ve zprávách, co se děje s malými dětmi, nejde jen o dětské oběti nebo zneužívání dětí, obchod s dárči, obchod s orgány, jde o mnohem víc. Jde o mnohem víc. Jen na následky hladu a žízně umírá denně sedmnáct tisíc dětí. Jsme snad všichni z betonu? Co je s tímto světem špatně? Jsem ze srdce velmi znepokojen – to je moje vnitřní pohnutka, a to je to, co se stane. Protože si všímám, a to je na tom to krásné, že se k tomu staví stále více lidí. A stále více chápou, že „my jsme ta změna“!

Překlad: David Formánek

Líbí se Vám překlady?

Jestli jsou pro Vás videa hodnotná a líbí se vám, ocením podporu na chod tohoto projektu. Vím, jak jsou reklamy otravné, proto je zde nechci dávat. Libovolnou částku můžete zaslat na níže uvedené číslo účtu, nebo jednodušeji přes mobilní aplikaci si oskenovat QR kód. Děkuji za Vaši podporu!

Bankovní účet (CZK): 2201583969/2010

Do zprávy příjemce napište prosím: Dar

Pro platby na eurový účet (EUR):

Jméno: David Formánek

IBAN: CZ8520100000002201806894

SWIFT/BIC: FIOBCZPPXXX

Do zprávy příjemce napište prosím: Dar

QR Platba

CZK účet

Náhodný výběr

Diskuze

Napsat komentář

Vaše e-mailová adresa nebude zveřejněna. Vyžadované informace jsou označeny *